

וארטים לפרשת השבוע

לב ה. ויצו אותם לאמר כה תאמרו לאדוני לעשיו וגו' עם לבן גרתי. הנה אמרו הז"ל בסוטה לח. כל מקום שנאמר כה אינו אלא בלשון הקודש, ויש להבין מדוע כאן אמר להם לומר דבר זה בלשון הקודש? וי"ל שכאן יעקב אמר על לבן גרתי ואומרים הז"ל ומובא ברש"י גרתי מלשון תריג מצוות שהוא שמר. וד"ז שייך להבין רק בלשון הקודש. חתם סופר.

לב ה. עם לבן גרתי ואחר עד עתה. אומר רש"י ותרי"ג מצוות שמרתי. ויש להקשות כיצד אומר ששמר תרי"ג מצוות הלא כיבוד הורים הוא לא קיים באותו הזמן? וי"ל דהנה מציינו בפרשת וישב (לו יא) על הפסוק ואביו שמר את הדבר אומר רש"י שהיה יעקב יושב ומצפה מתי יתקיים חלומו של יוסף כלומר המילה שמר מלמדת על האדם שהוא יושב ומצפה מתי יתקיים הדבר. והיינו מה שאמר יעקב ותריג מצוות שמרתי וגם כיבוד אב ציפיתי כבר לקיים, כי שמרתי מלשון ציפיה. חתם סופר.

לב ח. וירא יעקב מאד ויצר לו. וברש"י ויצר לו אם יהרוג הוא את אחרי. מדוע חשש שמא יהרוג אחרי? הא דינא הוא דהבא להרגך השכם להרגו? ועו"ק למה כתב יהרוג את אחרי, ולא כתב יהרוג את עשיו? (ועיין בשפתי חכמים מה שכתב). וי"ל ע"פ גיטין נו. שנירון קיסר (מצאצאי עשיו) הלך להרביב את ירושלים הוא התגייר ויצא ממנו רבי מאיר, ורבי מאיר נקרא בגמי אחרי, ומזה בלבד הוא פחד, שמא היה יהרוג את עשיו ואז אחרי דהיינו רבי מאיר לא ייצא מחלציו.

לב טו. עיזים מאתים ותישים עשרים וגו', ויקח מן הבא בידו מנחה. בבעל הטורים כתב לכך נסתיימו כל התיבות באות מ"ם ללמדך ששלח לו יעקב את כל בעלי מומים שאינם קרובים ע"פ המזבח. ומדובר ששלח לו בעלי מומים פנימיים שהם פסולים גם לבני נח. ומהיכן ידע שיש להם מומים פנימיים, היינו שהם טריפה, הרי מבחוח ד"ז לא ניכר? ועי"ז י"ל מה שכתב הרמ"א יו"ד לו. שאפשר לבדוק טריפה ע"י שמעביר את ידו על הבהמה טרם השחיתה אם מתכופפת סימן הוא שכשירה ואי לא טריפה. וזה מה שכתוב בפסוק: בתחילה מופיע הכל במ"ם בסוף, היינו בעלי מומים עם מום פנימי, ואיך ידע? אומר הפסוק ויקח מן הבא בידו מנחה, היינו משהעביר בידו ועי"ז כך בדק.

לב כג. ויקם בלילה ויקח את אחד עשר ילדיו. וברש"י ודינה היכן היתה, נתנה בתיבה. וקשה מנלן לרש"י שדינה היא זאת שהיתה חסרה, אולי גד אולי יששכר היו חסרים? וי"ל ע"פ רש"י לקמן מג כט, בניני הברכה שבידך יוסף את בנימין נאמר שם אלקים יחנך בני. ואומר שם רש"י כי על כולם כבר נאמר חנינה אצל יעקב, בפרשתנו לג ה. - הילולים אשר חנן אלוקים את עבדך, ובנימין עדיין לא נולד, ואומר שם רש"י שלכך אמר שם יוסף לבנימין לשון חנינה, והנה אם היה חסר כאן אחד השבטים, אז גם אותה היה צריך יוסף לברך בלשון חנינה, בהכרח שכולם היו בחוץ, וממילא ע"פ מסיק רש"י כי מי שלא נכלל בתוך האחד עשר ילדיו שנמנים כאן בפסוק היא דינה ולכן הוא שואל ודינה היכן היתה. עו"ל: דהטעם שביהמ"ק נבנה בחלקו של בנימין הוא משום שלא השתחוה לעשיו. והנה אם משהו אחר היה חסר, אזי ביהמ"ק יכול היה להיבנות בחלקו כי היה עוד מי שלא השתחוה. והקשה ע"כ רבי דב לנדא שליט"א הא לוי לא קיבל חלק בא"י, פרט לערים שבהם ישבו שזה לא נחשב לנחלתם אלא לנחלת כל השבטים, וא"כ מנלן שדינה היא זו שהיתה בתיבה, אולי לוי שממילא לא היתה אפשרות שחלקו יהיה בבית המקדש משום שאין לו נחלה בא"י וישב ע"כ רבי ש"מ דיסקין צ"ל הנה הטעם שלא היה ללויים חלק ונחלה בא"י איתא ברש"י דברים י ט לפי שהובדלו לעבודת מזבח ואינם פנויים לחרוש ולזרוע. ואומר רבי שמעון משה דאם כך אפשר היה שהחלק שלהם יהיה במקום ביהמ"ק ששם ממילא לא מקום חרישה וזריעה, ומזה שלא נתנו להם את השטח הזה אלא לבנימין סימן שגם לוי היה ביחד עם אלו שהשתחוו לעשיו וא"כ בהכרח שדינה היתה זו שהוכנסה לתיבה.

לב כה. ויורו יעקב לבדו. פרש"י ששכח פכים קטנים. כתב התפארת צבי, הנה איתא בזוהר גבי נגעי בתים כתוב וצווה הכהן ופינו את הבית, היינו שהקב"ה חס על ממונם של ישראל, לפיכך ציווה לפנות את הבית קודם ההריסה, ואומר ע"כ הזוהר ק"י שיהיו חסות על עצמו ולא ייצא יחידי בלילה. וי"ל שזה כוונת רש"י: כי היה קשה לו מדוע יעקב הלך יחידי בלילה

הרי לת"ח אסור הדבר. ותירץ רש"י ששכח פכים קטנים, היינו ששכח את הק"יו של פכים קטנים היינו שהקב"ה חס על ממונם של ישראל. פנינים יקרים.

לב כז. לא אשלחך כי אם ברכתני. ומובא בגמי חולין צא: א"ל יעקב וכי גנב אתה שאתה מתירא מהשחר? (ל) ובגמי בחולין שם מובא שמעלת ישראל גדולה ממעלת מלאכי השרת, דאילו ישראל אומרים את ה' אחרי ב' תיבות, שמע ישראל ה', ואילו המלאכים אומרים אחרי ג' תיבות, קדוש קדוש קדוש ה'. ומקשינן שם הא גם המלאכים אומרים אחרי ב' תיבות, ברוך כבוד ה'. ומתראצין דרק לאחר שנתנה רשות לומר אחרי ג', הותר גם אח"ז לומר גם אחרי ב' תיבות. וא"כ הכל מיושב: יעקב אמר אני אשלח אותך רק אם ברכתני ברכת כהנים. אומר לו המלאך, אני מלאך! ובברכת כהנים ה' נמצא בתיבה השניה, א"כ המלאך לא יכול לברך, ואם תרצה לומר שכבר ניתנה לו רשות, התשובה היא, אומר המלאך, רק כעת ניתנה לי רשות לומר פעם ראשונה קדוש, א"כ אני לא יכול לברך אותך. רבי יונתן איבשיץ.

לג ג. וישתחו ארצה שבע פעמים. החיד"א (בספרו ראש דוד פרשת במדבר) הביא כשהמן אמר לאחשוורוש ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים הוא בא לומר לאחשוורוש שהעם הזה צריך להיות בטל ברוב וא"כ צריך לבטל אותו, ולפי האמת זה לא טענה כי כתוב שכשירדו למצרים הם היו 69 ונכנס עימם הקב"ה ונעשו 70 והרי הקב"ה לא בטל ברוב. אבל הגמי" בבי"ב כג אומרת שהיו 69 ויוכבד נולדה בין החומות ונחיו 70 ולפי"ז חוזרת טענת המן כי ה' לא איתם. והנה ביאר פלוגתת הז"ל אי יוכבד מצטרפת ל-70 או לא י"ל דנחלקו האם עובר ירך אמד ואז לא מצטרפת וצריך להקב"ה או עובר לאו ירך אמו ואז כן מצטרפת ולא צריך את הצירוף של הקב"ה. והנה המן טען למה אתה לא כורע ומשתחוה הלא סבא שלך בנימין השתחוה לי דהרי מרדכי היה מזרע בנימין ורחל השתחוה לעשיו שכבנימין היה עובר. מה ענה מרדכי עובר ירך אמו וא"כ לא נחשב שבנימין השתחוה, ולכן כעת כשראה המן שאין מרדכי כורע ומשתחוה לו נולדה לו הטענה ישנו עם אחד מפורד ואז הוא צריך להתבטל כפי מרדכי חידש לו שעובר לאו ירך אמו א"ל הקב"ה לא היה עמכם א"כ אתם יכולים להתבטל. ויש להוסיף דמצינו בחולין המן מהתורה מניין המין העץ. והנה חווה טענה שיכלה לאכול מעץ הדעת כי הציווי היה לאדם ולא לחווה ואם נאמר שעובר לאו ירך אמו אין עליה איסור כי לא נצטווה. ולמעשה זה לא טענה כי ה' הזהיר מעץ הדעת לא תאכל והוא אכל מהפרי ונענש כי כל היוצא מהעץ דינו כעץ וא"כ גם חווה נאסרת בעץ כי היא יצאה מאדם. וזהו הרמז המן מהתורה מניין היכן רמזו המעשה בין המן למרדכי אם עובר ירך אמו או לא, המן העץ.

לג ד. ויפול על צוואריו וישקוה ויבכו. וברש"י הלכה היא בידוע שעשיו שונא ליעקב. רבי יונתן איבשיץ מעיר ע"ז, זה שעשיו שונא ליעקב אנחנו יודעים מצוין, והם דואגים להזכיר לנו זאת מידי פעם. אבל מה זה הלכה - איזו הלכה יש כאן? וי"ל ע"פ שו"ע יו"ד פב דשנינו המכירים זה את זה אסורים לאכול בשר וחלב בדיני שולחן, שמא מתוך קירבה יערבבו. אבל ישראל וגוי מותר תמיד ואין חשש שיערבבו, כי הלכה היא עשיו שונא ליעקב, הנה לנו ההלכה.

לג י. על כן ראיתי פניך כראות פני אלוקים ותרצני. היתכן לומר שפני לבן הם כפני אלוקים? אומר רבי יונתן איבשיץ, שיעקב לא הסתכל על עשיו כי הוא רשע (וזה הרי אחד הטעמים ש"י"א כי יצחק התעוור בגללם, כי הסתכל בפני עשיו). וזה מה שאמר יעקב ראיתי פניך כראות פני אלוקים. כמו שאסור להסתכל על אלוקים דכתי' כי לא יראני האדם וחי, ה"ה פניך.

לד כה כו. ויהי ביום השלישי וכו' ויקחו שני בני יעקב וכו' ויהרגו כל זכר. ואת חמור ושכם בנו הרגו לפי חרב. יש להקשות הא עיקר החטא נעשה ע"י שכם וחמור, וא"כ מה הטעם הרגו קודם את כל העיר ורק אח"כ שכם וחמור. וי"ל ע"פ הרמב"ם מלכים פ"ט היד שכתב שם בטעם שהרגו את כל בני העיר, כי חטאם היה משום שבני נח מצוים על הדינים והיה

על בני העיר לדון את שכם וחמור ע"י שגזלו את דינה, ומה שלא עשו את זה נתייבו מיתה, ע"כ דברי הרמב"ם. וא"כ י"ל, אומר רבי ברוך דב פוברסקי בספרו בד קודש, שכיוון שכל חיובם הוא על זה שהם לא דנו, אז הם חייבים רק על עוד הם יכולים לדון ולא דנים, ואם יהרגו את שכם וחמור לפני כל העיר, אזי הם לא יוכלו לדון, וממילא יפטרו ממתה. לכן הרגו קודם את כל העיר ורק אח"כ את שכם וחמור.

שם. ויהרגו כל זכר ואת חמור ושכם הרגו לפי חרב. הטעם שרק חמור ושכם הרגו ויבן חרב ואצל כולם לא נכתב לפי חרב. י"ל ששכם וחמור נתייבו מיתה על גזילת דינה, והד"ן הוא שכן נח נהרג בסיף כשעובר בקום ועשה על אחד מז' מצוות ב"נ (רמב"ם שם). אך בלא"ה אין נהרגין בסיף למרות שיש עונש מיתה. וא"כ כל אנשי העיר שנענשו רק על זה שלא דנו את שכם וחמור ולא קיימו הד"ן לדון את שכם וחמור, אין דין הורגם ושחיגם ולכן לא נכתב איך הרגום (ע"פ חת"ס ח"ו סימן יד). תבצלת חשון.

לד כה כז. ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי וגו'. בני יעקב באו על החללים ויבזו. יש לעיין מדוע שמעון ולוי לבד הרגו את בני שכם ואילו שאר השבטים לא נטלו חרבים (בהשראת אביהם כמבואר בהמשך שיעקב טען לפניהם על שישו זאת), ואילו בבזיה השתתפו שאר השבטים. וי"ל ששמעון ולוי טענו שאין הם גרים כלל כי התגיירו רק בשביל לשאת את דינה, ואילו יעקב טען אולי הם גרים באמת. ולכן לאחר ששמעון ולוי הרגו אותם, שאר בני יעקב השתתפו בבזיה משום שהם אחזו כמו יעקב אביהם שטען שאולי הם גרים באמת וממילא אפשר לבזוז משום שגר אין לו יורשים. חתם סופר.

לה א. ויאמר אלוקים אל יעקב קום עלה בית קל וכו' ועשה שם מזבח לקל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך. יש לעיין מה הטעם כתב את הסיבה שצריך לעשות מזבח בברחך מפני עשו אחיך. ועוד רש"י במקום כותב שיעקב אפי"ן טנדרו, ויזעע הרי יעקב התחייב להביא את הנדר כשישוב בשלום אל בית אביו כמו שאמר במפורש ושבתי בשלום אל בית אבי, ועדיין לא בא לבית אביו? וי"ל, אומר הפרשת דרכים דרוש ג, שכונות יעקב היתה שחיבו הקרבן שלו יהיה כשישוב בשלום וינצל מעשיו. ומעשיו הוא כבר ניצל, ולכן אמר הכתוב ועשה שם מזבח וגו' בברחך מפני עשו אחיך, משום שההצלה מעשיו זו סיבה מספקת להביא קרבן, אף שאל בית אביו עדיין לא הגיע, אבל ההגעה לבית אביו היא לא הסיבה העיקרית להביא הקרבן, ולכן הוא ג"כ נענש.

לה ב-ג. ויאמר יעקב וגו' חסירו את אלוהי הנכר ונקומה ונעלה. מדוע רק עכשיו כתב אלוהי נזכר לומר חסירו אלוהי הנכר וי"א זאת בזמן שהביאו את השלל? וי"ל שרק כעת זה נודע לו, כי באו לעלות ולא הצליחו, כענין שאמרו בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה ע"י ואז נודע לו כיוון שלא זו בגלל שיש עליהם ע"ז, ולכן אמר חסירו וכו' ואז נקומה ונעלה, וכנכתב בהמשך ויתנו אל יעקב את כל אלוהי הנכר ויסעו. ישמח משה.

לה יז. ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תראי כי גם זה לך בן. וקשה מה אמור להרגיע אותה שזה בן וי"ל שהפחד שלה היה ממה שאמרה בשעתו ליעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי, ז"א שאם יהיו לי בנים לי תמות, ואם לא אז תמות, וכאן פחדה שהולכת למות בגלל מה שאמרה. א"ל המילדת לא תמותי בגלל הקללה שלך, כי כעת הקללה בטלה כי יש לך בנים, וקללתך היתה רק אם לא יהיו לך בנים. אמרי שפר.

לו יב. ותמנע היתה פילגש לאליפז וכו'. הגמי בסנהדרין צט: מספרת על מנשה בן חזקיהו שהיה רשע והיה מקטר על דברי התורה ואמר, לא היה לו למשה לכתוב ואחות לוטן תמנע, ותמנע היתה פילגש לאליפז וכו'. ומתראצת הגמי דתמנע בת מלכים היתה, והיא רצתה להתגייר ולא קיבלה, אמרה מוטב להיות שפחה לאומה זו ולא גבירה לאומה אחרת. א"כ יש תועלת במה שכתבה התורה. וקשה, הא בכל פרק לוי נמנים עשרות שמות ואלופים ולמה לא הקשה מנשה על שאר הפסוקים שאין בהם שום נפק"מ? ומת"ר המהרי"ל דיסקין שאת פסוקי האלופים כולם צריך להלכה ואינם מיותרים, שהרי אדומי עד דור שלישי אסור בקהל, ומדור שלישי מותר. לכן הוצרך לספר סדר בני אדום שנדע מתי הם מותרים בקהל. משא"כ בתמנע שיצא ממנה רק עמלק, כדכתיב ותלד לאליפז את עמלק, ועמלק אסור בקהל, א"כ אין שום נפק"מ בזה שכתבו אותו.

מלאכות שבת: שבוע עשירי הבאנו שיש איסור להוציא אוכל מפסולת. השבוע בניה מה הוא הגדר של "פסולת": נאכל על ידי הדחק: גם דבר הראוי עדיין לאכילה אבל אינו נאכל אצל בשעת הדחק, היה הוא נחשב פסולת כלפי הדבר הראוי לאכילה לכתחילה ובשופי, וכגון עלי חסה מעופשים במקצת אשר אין דרך בני אדם לאכלם לכתחילה, הרי הם נחשבים כפסולת ואסור לברור את העלים היפים מן הגרוגיים אלא בידו ולאחר ואי"ה בהמשך נפרט מזה עוד.

תערובת חתיכות גרועות וטובות: ואפילו אם כל האוכל ראוי לאכילה לכתחילה אבל מקצתו גרוע מחברו, וכגון דגירת בשר או דגים אשר מקצת מן החתיכות נשרפו במקצת עקב בישולם, יש להחשיב את החתיכות השרופות כפסולת ואסור לברור את החתיכות המשובחות יותר אלא באופן המותר.

פסולת מחמת איסור: פירות שמקצתן אסורים באכילה ומקצתן מותרים באכילה, וכגון פירות טבל או ערלה המעורבים עם פירות מותרים, אסור לברור את הפירות המותרים באכילה מתוך האסורים באכילה אלא באופן המותר סמוך לסעודה וכו', לפי שהפירות האסורים באכילה נחשבים כפסולת. מתוך 'מנחת איש' לרבי איי"ש שפירא שליט"א.

הלכות שמיטה המצויות. השבוע הגיעו ספיחין לחנויות: **איסור ספיחים:** מהות האיסור: ירקות, תבואה, קטניות כגון שעועית, אפונה, גרעיני חמניות וכו', ושאר יגדולים

הלכות

חד שנתיים [שיש לזרעם מידי שנה] עצמחו בשנה השביעית, בין אם נזרעו בסוף השנה השנייה ע"י אדם, ובין אם צמחו מאליהם בשביעית [כגון זרעים המתפזרים ברוח] ואפילו אם גדלו בשטח הפקר, וכן יגדלו ויפיקו לפני שביעית וחזרו וצמחו מאליהם בשביעית, בכל אלו אסורים חכמים גזירה משה עובדי עבירה שזרעו בשביעית ויאמרו שגדלו מאילו, וגזירה זו בין שגדו שיש לו בעלים ובין שגדו הפקר [מלבד כמה שדות ואופנים שמנו חז"ל], ונקראת גזירה זו בלשון חז"ל 'איסור ספיחין'. לאור האמור, גם הנוהגים לקנות ירקות במקום שאינו תחת השטחה מהודרת, ומעשרים בעצמם אח"כ, בשנת השמיטה צריכים להקפיד לרכוש את כל הירקות והפירות (גם לא קלויים) רק בחנות שתחת השטחה מהודרת בכדי שלא להיכשל חלילה באיסור ספיחין. **וכן עשבי תיבול,** זרעי תבלינים, צמחים ועלים להכנת תה, וכיו"ב, יש בהם איסור ספיחין ואסור לתבל בהם או לחולטם במשקה. [בפועל חלקם הגדול הוא יבוא חו"ל שאין בו שביעית וצריך לברר כל מין לגופו]. **דין הבננות,** אף שמגדורות חן, כירק, שהרי מבכרים עליהן בפה"א ואין נוהג בהם ערלה, מכל מקום הכרעת החזו"א שלא נאמרה בהם גזירת ספיחין. איסור ספיחין נאמר דוקא בפירות וירקות שיש בהם קדושת שביעית. **אמנם פרחי נוי שאין בהם ריח,** כיון שאין בהם קדושת שביעית, לא נאמר בהם איסור ספיחין, ולכן מותר להשתמש בהם גם כאשר צמחו בשביעית מעצמם או שזרעו בשיטת. אכן, **צמחים ופרחים המיועדים רק לריח,** ישנו פקע האם חלה עליהם

חידות

חידות בפרשה: א. פסוק עה אונה מילה 4 פעמים. **ב.** שני מקומות בפרשה שיעקב בנה מזבח. **ג.** שני מקומות בפרשה שיעקב בנה מצבה. **ד.** שתי ערים בפרשה שמופיע בפרשה שהן שמות אדם: **ה.** מה שמו תחת האלון ומה תחת האלה? **חידון עונות השנה (ידע תורני): ו.** למי קר בקיץ? **ז.** מה הקשר בין ימי הגשמים לחג השבועות? **ח.** מה הקשר בין הגשמים לבין חתן וכלה? **ט.** מה יותר קשה מהקיץ? **י.** מי מהנבראים משול לענף?

חידה תורנית: יא. היכן מצינו עשר משניות ברצף המתחילות באותן שלוש מילים?

חידות כלליות: יב. ראובן מגיע לבית הכנסת כל חמשה ימים, שמעון כל ארבעה ימים, ולוי כל שלושה ימים, תוך כמה ימים יגשו שלושתם בבית הכנסת? **חידות לשאל את הילדים: יג.** במה אדם מסתכל הרבה פעמים ביום? **יד.** איזה מים אוכלים אותם? **חידות לילדים: יו.** עדר. **יז.** לוג כביש. **יח.** שכם בן המור מצבת קבורת רחל. **יט.** מצבת יסוד בלח ז'ה. **כ.** שכם בן המור נשיא שכם. **תימן בן אליפז.** חושם מארץ התמני. **ה.** תחת האלון נטמנה מינקת רבקה. **תחת האלה נטמנו נזמי העי"ז.** **ו.** 'חמרא' אפילו בתקופת תמוז קיריא ליה" (שבת נג). **ז.** 'גדול יום, ולבית הגשמים כיום שניתנה בו תורה' (תענית ז).

הגיגים שיש היכולים למצוא בהם תועלת

מתקזז עם סגן חתול נורווגי בעל תקווה חדשה לשכר מינימום במעון יום לגיור חילופי בתחנת דלק? - עונה החתול הלא מקוּוּז: תתביישו לכם!!! מתי תפסיקו כבר עם השיח האלים הזה? די להסתכל!!! תצא החוצה!!!

תורה מאז לכול מי שצב בשביל שהעלון יצליח הי"ר שזוכה שיהיה לו קל לצום והצום לא יפריעו לעליתו בתורה ויוכל לישון טוב גם בלי לצום. אני מעוניין להודות השבוע באופן מיוחד לגאון המופלא והגאוני הגדולים אשר בארץ המה ידען עצום ובקי בכל חלקי התורה מרביץ תורה במשך שנים רבות, עמל בתורה עד כלות הכוחות ממש, דמות של אדם גדול, **רבי דוד שפירא שליט"א** חתן רבי משה הלוי שליט"א. שזיכתו לקבל רבות מתורתו הענקית. יה"ר שזיכו כל הדור והדור.

אלו שזיכתו שניתן להשיג אצלם

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בצד ברחוב סוקולוב 23. ובבית הכנסת בית אהרן רחוב רד"ק. ובבית המדרש מניין אברכים 'פרדס כף' רחוב אבוחצירא 9, ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול) בספריה בקומה ראשונה (חברון) ובכניסה המערבית בקלסר ירוק. **וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים ובראשם מכניס האורחים הגדול רבי ידידיה זר שליט"א שביטו פתוח תמיד לכל אדם באשר הוא. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור. כמ"כ ניתן להשיג את העלון במודיעין** עילית (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 7:37 בבניסה לחנות ש.ח. - שרותי משרד רחוב רשב"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל אגונה של הר יונה שהצליח בכוח תורתו להביא ולאשר עוד 3700 יחיד לבניה רבי שמתח שולמן שליט"א, זיווה והדרה של הר יונה והגלילות. **כן ניתן להשיג בירושלים בישיבת מיר** אצל הגאון המסור והאהוב סמל של מסירות נפש רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האיש בעל לב הזהב, שכולם אובדים אותו אהבת נפש ואומרים עליו שהיה יולדת, הדמות הנעלית של ישיבת מיר רבי אבי פרידנר שליט"א. **בבית שמש** אצל המחדש כל יום מעשים גדולים ונדירים ברוחניות ובגשמיות רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. וכן בישיבת הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7**

קדושת שביעית, וממילא גם איסור ספיחין שייך בהם, והכרעת הפוסקים שצריך להחמיר בזה. לכן עשבי ריח ופרחים שעיקרם לריח, גם אם צמחו מאליהם בשביעית אסורים כדין ספיחין מספק. **איסור ספיחים אינו נוהג בעציץ שאינו נקוב,** ולכן צמחים, פרחים ועשבים המיועדים לריח הגדלים בעציץ שאינו נקוב, מותר להריח מהם. **איסור ספיחין אינו חל על הזרעים בשנה השישית,** כאשר התקיימו בהם התנאים כדלהלן. בירקות הכרעת החזו"א שנאסרו באיסור ספיחין רק שתילים שלא החלו לגדול כלל לפני שביעית, אבל אם הציצו מעל פני האדמה קודם שביעית אינם באיסור ספיחין, ואילו בקטניות האיסור הוא כאשר לא הגיעו לשליש גידולם לפני שביעית. **ירקות הגדלים בשדה נכרי (יבול נכרי),** בין אם גדלו מאליהם ובין אם זרע אותם הנכרי בשמיטה, אין בהם איסור ספיחין, וזאת גם לדעת הסוברים שיש קדושת שביעית בפירות נכרי, ומכל מקום אם שכר ישראל את השדה מהגוי יש בגידולם איסור ספיחין. ירקות שנאסרו באיסור ספיחין אסורים באכילה, והעומדים למאכל בעלי חיים אסור להאכילם לבעלי חיים, וכן אסור להריח בצמחים העומדים לריח אם יש בהם דין ספיחין. **ירקות האסורים באיסור ספיחין,** דינם ככל מאכלות אסורים, ולכן מאכל **שהתבשל בו ירק** האסור באיסור ספיחין, הרי הוא אסור את המאכל כולו, **וגם את הבלים צריך להכשיר** כדין כלי שהתבשל בו מאכלות אסורים. ערוך מתוך שיעורי רבי דוד שריבר שליט"א.

"מאימתי מברכין על הגשמים - משיצא חתן לקראת כלה (עיני רש"י) (ברכות ט"ו). "שלהי דקייטא קשיא מקייטא", (יומא כ"ט). י. "אדם...משול כחרס הנשבר... וכענן כלה" (ונתנה תוקף). יא. פרק ט"ב במ"ב המקבל שדה מחברו. יב. כל שישים יום. יג. בשעון. יד. מרק.

חידון משמעותי מילים לפרשת וישלח.

ט' משמעותי מילה רגל.

רגל - רגל אדם. רגל שולחן וכדו'. "לרגל המלאכה ולרגל הילדים" רש"י: לפי רגליהם שהן יכולין לילך (בראשית לג ד). **רגל - בגלל.** "ויברך ה' אותך לרגל" תרגום: בדילי. (לראשית ל. ל). **רגל - איסוף אינפורמציה בסתר.** לרגל את הארץ. "ויאמר עליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ לי בשנה" רש"י: רגלים - פעמים, וכן: כי הכיתני זה שלש רגלים (שמות כג ז). **רגל - רגל** "לא רגל על לשונ" מצויות ציון: ענין רכילות ולשון הרע (תהלים טו). **רגל - חג.** "חייב אדם לשמח בנו ובני ביתו ברגל, שנאמר ושמחת בחגך" (פסחים ק"ט). **רגל - כבוד** - לרגל השמחה. **רגל - תחתית.** עמד לרגל ההר. **רגל - כסיס.** רגליים לדבר.

הבעל: אני במכולת ויש פה עוף ב-12.9 שקל לק"ג. מה את אומרת, כמה לקנות? האשה: לא יותר משני קילו. כל המקפיא שלנו מלא בחד פעמי.

שלושה דברים שקשה לאנשים לומר: אני צריך עזרה. טענית ומסציפוטסט.

אני מנסה לעבור לתזונה בריאה, ואז קלמנטנה משפריצה לי לתוך העין. סופגניה בחיים לא הייתה עושה לי דבר כזה. **פעם שלישיית גלידה.** יש אנשים שעדיף לקנות להם גלידה בפעם הראשונה מאשר לפגוש אותם שלוש פעמים.

היום משלמים על כוס ברד יותר על הכוס מאשר על הברד. **רגע של אושר.** אמא ביקשה שתוריד את הכביסה, ואז אתה מגלה שהיא עדיין רטובה.

אבי המשודכת לשדכן: ניסיתי לברר עליו בישיבה אבל אמרו לי שלא ראו אותו מתחילת החורף. השדכן: כן, לזמן החורף הוא עבר ישיבה לחיזוק. - לאיזו ישיבה? - לישיבת בין הזמנים.

חמותי טסה השבוע לטורקיה בקשתי ממנה לצלם לי את הארמון מכל הזוויות.

צוחק אחרון מי שאחריו לא צוחקים.

חבר מוקולקל ניסה לשכנע אותי לבוא איתו לחנות של טלפונים לא כשרים. אמרת לו: חס וחלילה, אני לא נכנס למקומות כאלו. אז הוא אמר לי: אין לך מה לדאוג, פעם גם אני לא נכנסתי למקומות כאלה, אבל אחרי שתכנס פעם אחת כבר תרצה להיכנס למקומות אפילו יותר גרוועים.

האמא לילד: אתה חייב להסתפר דחוף. השערות שלך נראות כמו משטח דשא - הילד: לקצוץ דשא בשמיטה!!! **אחרי** "חתונת הכסף" ו"חתונת הזהב" במגעים ל"חתונת הביטקוין".

זכרונות מורה לתושב"ע בהרצליה: היה לי תלמיד בשם נפתלי שבמקום לומר "לצור על פי צלוחיתו" היה אומר "לצור על פי קודקודו".

סיכום השבוע המולטי: חתול רחוב שותה חלב בהכשר רפורמת הכשרות בכוס חד פעמית שנרכשה בשופרסל אוגליין בלי תו ירוק. עובר שם חתול בלי תיק מהפחים האחוריים ונוזף בו תוך כדי אכילת קרמבו: למה אתה לא

בשבוע עשירי הובר לעין כל שהמדור הזה הכי פופולרי. **ניתן לקבל את העלון בכתב יותר גדול במייל ה"ל.**